

LA FARGA

REVISTA DE SALT

LA SANITAT A SALT

ANY X · NÚM. 95 · MAIG 1988

H. Planes '88

VIDA DEL CASAL

Ja tornen...!!

Vénen eleccions i tornen. Tornen les èpoques de les primeres pedres, les enèsimes inauguracions de les obres inacabables, les visites de candidats desconeguts amb benenar pels avis inclòs, les encaixades de mans a tort i a dret i l'ensenyament generalitzat de dentadures somrients.

Però tranquils, que no passa res..!, igual que vénen, se'n van; i d'aquí a uns dies, quan els resultats de les urnes ja siguin inapel·lables, desapareixeran de les nostres vides tan sobtadament com hi han aparegut.

Les agressions publicitàries de tota mena que patim ja fa dies també s'acabaran. Podrem tornar a mirar les notícies a la televisió sense que ens ensenyin tres o quatre vegada cada hora d'àpat (talment com si fos una medicina) els candidats de torn, fent les coses més inversemblants, inaugurant tot l'inaugurable i més; fent visites, amb les finalitats més peregrines, a l'últim racó de món;... tot això s'acabarà, aquesta publicitat disfressada de notícia cessarà i podrem tornar a mirar la televisió per a informar-nos.

Totes aquestes penalitats que ens afecten i que no podem evitar són la nostra contribució al sosteniment de la democràcia, ben mirat... tampoc es pot dir que sigui un preu massa car i l'únic problema és potser que el preu se'ns exigeix massa sovint.

Un dia, no massa llunyà espero, només hi haurà eleccions (i, per tant, campanyes electorals) cada quatre anys; per exemple, el mateix dia podrem escollir el Govern de la nació i l'Ajuntament i prou!!, fins al cap de quatre anys no hi tornarem; però això només passarà un dia, no sé quan, quan siguem adults políticament i tinguem un país normal.

Ara no pot ser, aquí la cosa és massa complicada, tenim govern estatal, govern nacional, Diputació provincial, Consell Comarcal i Ajuntament, si no me'n deixo cap, són cinc instàncies diferents de poder!! i tot plegat una olla de cols. I encara sort que els nostres estimats governants (que només vetllen per nosaltres) ja han previst estalviar-nos de votar per la Diputació i pels Consells Comarcals (com ens cuiden, eh?!!) aquest dos ja s'ho amaneixen ells tot sols, perquè quedi bé... i en pau!!

Un dia m'agradaria viure en un país normal. No sé si ho veuré mai, però m'agradaria. I el nostre ha de ser un país normal peti qui peti.

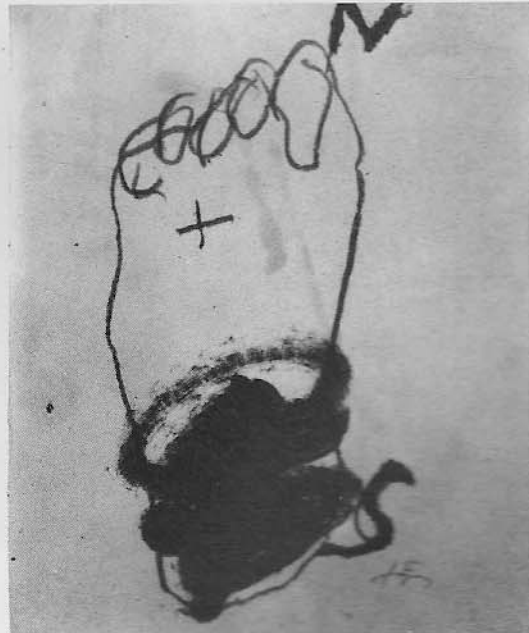
JOAN BOADA

A LA TAULA DE LA FARGA

• En Josep M.ª Oliveras ha acabat la mili. Està «lili». Fent un acte de bona voluntat el primer que ha fet ha estat reincorporar-se a la redacció i al consell de «La Farga». Ara ja trobareu els seus comentaris en els propers números de la revista.

• En Miquel Font, a més de ser un bon pastisser, és tot un senyor! El dia 7 d'abril, aprofitant que fèiem reunió del consell de redacció, ens va portar xampany i uns quants pastissos (Fargues) que ell ha elaborat i posat a la venda. Cal dir que si els d'ametlla eren bons, els de pinyó encara més. I el «pastís de Salt», no només el vàrem tastar, sinó que igual que el xampany es van acabar ben bé del tot.

• Ens han arribat moltes felicitacions pel número anterior dedicat a Pau Masó! I no només del tema en si, que s'ho mereixia molt, sinó per la compaginació i tractament general del número. A veure si alguna vegada l'entertem!

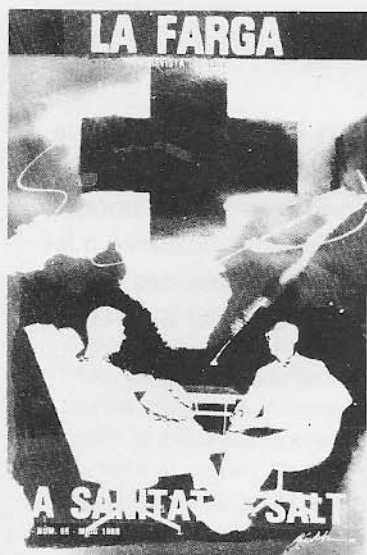
Campanya**— Catalunya Solidària —**

Durant el mes d'abril i fins a mitjan maig, ha tingut lloc la CAMPANYA «NORD-SUD»: UN SOL FUTUR, UNA TASCA COMUNA», que pretenia sensibilitzar els ciutadans sobre la interdependència entre les nacions riques i les nacions pobres, i la solidaritat de Catalunya envers el Tercer Món.

Aquesta campanya, proposada pel Consell d'Europa, va tenir una bona acollida a Salt,

on es va formar una «Comissió local» per a sensibilitzar els sal·tencs sobre aquest problema.

La Comissió estava formada per diferents entitats cíviques, així com les parròquies i l'escola d'adults. Cal esmentar que LA FARGA i el «CASAL DE JUBILATS» també van participar activament en la campanya i en la programació de diferents actes a la nostra vila.

ANY X · NÚM. 95
 MAIG 1988
 Portada: Lluís Mateu

La Farga/Revista de Salt.
 Edita/Casal de Jubilats
 Consell de Redacció/Lluís Mateu, Guillem Terribas, Miquel Casellas, Joan Boada, Jaume Bosch, Martí Fita, Josep M.ª Olivera, Bel Bosch i Josep Guardiola.

Col.laboradors habituals/Quim Pla, Alicia Vila, Pepa Bouis, Eva Escuin.

Col.laboradors en aquest número/Robert Masferrer, El Meneró del Rec, Vicenç H., Lluís M., Toni R., Santi Bosch, Lluís Franch, Susana Martínez, Martí Fita.

Correcció/Toni Rusalleda
Fotografia/Jaume Ollé
Administració/Emili Crous, Joan Boada i Miquel Casellas.
Distribució/Pitu Geli, Josep Cebrián i Josep Gassiot.
Compaginació/Xarli Terribas
Tirada/1.500 exemplars
Redacció/Passeig Verdaguer 1 - Tel. 23 04 98
Impressió/Impremta Pagès Tel. 42 01 07 - Anglès
Dipòsit Legal: GI 356/79.

En el número anterior de La Farga, l'article «Aproximació al creixement urbà de Salt» no va aparèixer el nom de l'autor essent aquest en Narcís Burch.

Salt és saludable?

Parlar de la salut de Salt és parlar de la salut dels saltencs. Segurament que la vila de Salt, a nivell de salut dels seus conciutadans, no es diferencia gaire de les viles mitjanes de Catalunya. Però sí que podem assegurar que Salt té uns trets fonamentals que la diferencien d'altres ciutats.

Salt fins no fa gaire anys no disposava ni d'ambulatori o consultori. I quan diem gaire, volem dir que no fa més de 12 anys. En aquest sentit la precarietat de la infraestructura sanitària saltenca ha estat ben evident. Una població llavors de 15.000 habitants i ni un trist consultori mèdic. Les reivindicacions dels veïns van fer possible que s'acondicionés per part de la Seguretat Social els baixos de Can Sambola, com a pas d'interval en espera d'un de nou.

Ara, i ben a prop de Can Sambola, s'està construint un nou ambulatori (cantonada Àngel Guimerà/Manuel de Falla) que dependrà del Departament de Sanitat de la Generalitat i substituirà l'actual del Carrer Major, que ha quedat petit i saturat pel que fa a les necessitats de Salt.

El nou C.A.P. (Centre d'Assistència Primària) ha d'oferir uns millors serveis a la població, i abastarà una àrea més àmplia que el nucli de Salt: Bescanó, Vilablareix, Fornells..

Un altre problema candent és el de la potabilitat de l'aqüífer. També no fa pas molts d'anys els pous de la vila s'abastaven d'un ric aquífer d'aigües netes, bones, saludables. Aquest aquífer, dissortadament, s'està contaminant per diverses causes que seria necessari donar a conèixer. Total que són molt pocs els pous de Salt que siguin potables i que els veïns puguin beure aigua sense perill de contaminació o amb problemes sanitaris.

Sens dubte el model de creixement dels anys 60/70, creixement desmesurat que va desbordar el ritme d'una bona planificació, ha fet externament que l'urbanisme de Salt repercutís també sobre la salut dels saltencs. Els nous carrers densos, estrets, del mal anomenat «Eixampla», la falta de zones verdes i places agradables incideix ben segur en la qualitat de vida dels veïns de Salt.

A tot això cal afegir-hi que fa temps Salt ha deixat de ser un poble rural per esdevenir un centre urbà: la circulació, els sorolls, els vehicles donen a la nostra vila un ritme de vida més frenètic, més «estressant», que és l'altre cara del progrés.

L'Ajuntament, les entitats cíviques, els ciutadans hem de col.laborar conjuntament per corregir els dèficits sanitaris de Salt, i fer-ne una vila més habitable.

Sumari

LOCAL

A la taula de la Farga	2
Vida del Casal	2
Editorial	3
CULTURA ABRIL	
Exposicions-Concerts	4
IMATGES	
La imatge dels llibres	5
CULTURA	
Rialles d'aquí	6
ESPIGOLANT	
Joan Peracaula i A. Mateu	7
ESPORTS	
Quantitat i qualitat	9
Girona està, en forma	9
FARGA LÀCTICA	
Concurs «La tira còmica»	10

LA TRIBANA

De la medicina rural al metge del «seguro»	11
TEMA CENTRAL	
La sanitat a Salt	12-17
L'ESPIETA	18
LA CALAIXERA	
El Mil·lenari de Catalunya	19
Presentació del llibre	
Humor UniverSalt	19
ENTREVISTA	
Miquel Font	20-23
CAGAFERRO	
Acudit foll	23
Vida amb humor	23

Exposicions

Al Setè Cel, a partir del 8 d'abril, en Josep Cabezuelo va fer una exposició de pintura de pasta de paper, s'inaugurà el mateix dia 8 a les 8 de la tarda.

A les Bernardes, del 22 de març al 9 d'abril, es va fer una exposició que portà el nom d'«Esperanto a casa nostra i arreu del món». És del grup gironí d'Esperanto «Girona Espero». Tractà de l'evolució de la llengua fins als nostres dies.

Fins al dia 11, a la Casa de Cultura es van exhibir unes mostres de fotografies en blanc i negre i color d'Antoni Bonadona. Aquesta mostra es va exposar a l'abril no al febrer com havíem informat en La Farga Febrer-Març. Cal afegir que l'Antoni Bonadona no és membre de l'Associació Fotogràfica de Salt Sardanista.

També al llarg del mes d'abril hi hagué un recull d'obres, que féu la família Batlle, d'olis i dibuixos de Modest Cuixart des de l'any 49 al 80.

A Can Panxut va haver-hi una exposició que s'inaugurà el divendres dia 8, de Fonso Mateu, amb la tècnica d'aiguades.

Concerts

A les Bernardes els dies 7, 14 i 21 d'abril a les 8 del vespre, es feren uns concerts: el dia 7, la soprano M.ª Carme Rodríguez i la pianista M.ª Glòria Vila-Puig,

el 14 Claudi Arimany a la flauta i els 21 Músics Catalans en Concert, amb Carles Coll al piano i solista.

El 8 d'abril, el grup «Anno Domini», evangelistes, realitzant la seva gira per Espanya actuaren a les 7 de la tarda a la sala d'actes de les Bernardes. El seu estil va des del Folk Americà, al Jazz, el Blue-Grass i el negre Spirituals.

Cursets

A les Bernardes, els dies 18 i 25 d'abril i el 2 de maig es féu un curs de tast de vins a càrrec del professor Ramon Balada i Bosomba. S'hi ensenyà vocabulari enològic, la història del vi, els vins catalans, tipus de caves....

Al Patronat Saltenc es començà el dia 15 un cicle de teatre de Primavera, amb preus populars. Constà de 4 sessions en les quals actuaren diverses companyies. El dia 15 «La General Cooperativa de teatre» amb l'obra «Juguem?»; el 22, la «Companyia Nesum Dorma» que oferí un espectacle de titelles per a adults; el 29, el Talleret de Salt que interpretaren l'obra «Amants i altres Estranys» i finalment el 6 de maig un concert de música.

ALÍCIA VILA
EVA ESCUÍN

MATERIALS PER A DIBUIX I OFICINA
OFICINA TÈCNICA · CÒPIES DE PLÀNOLS
FOTOCÒPIES

Pompeu Fabra, 11 • Tel. 20 39 44 GIRONA
Migdia, 11 • 21 35 65 GIRONA
Rda. Barcelona, 3 • 50 38 70 FIGUERES

Stein Papereria tècnica · Copisteria

L'auto-escola jove i diferent

AUTO - ESCOLA

C/. Creu, 36-38 entl. B Ctra. Palamós, 58
Tel. 20 01 05 GIRONA Tel. 49 23 47 CELRÀ

La imatge dels llibres

En acabar-se l'hivern comença l'estació potser més atractiva: la primavera. Moltes dites populars i, a més, canvi de paisatge. A part de totes les qüestions metereològiques, és quan el personal comença a sortir, i fer vida al carrer. D'una manera tímida, però es nota. Al mateix temps la vestimenta canvia dins la persona i es comença a anar amb roba més lleugera. Una de les festes més participatives i tradicionals arreu de Catalunya, és la de Sant Jordi: el 23 d'abril. És una festa que de temps ha estat compartida per la majoria dels catalans. A part d'ésser el patró de Catalunya, aquest dia ha tingut una representació festiva i catalanista.

En aquest dia, també és tradició que els llibreters surtin al carrer a oferir a la clientela tot el material bibliogràfic que ha sortit recentment i que ha estat comentat en els darrers mesos. S'ha de dir que si la Diada de Sant Jordi, la de la rosa i el llibre, és tan participativa, festiva i popular, és perquè no solament els llibreters munten les seves parades de llibres, sinó també les entitats i altres grups, així com llocs de venda de flors. És una festa que s'ha fet sola. No té un element organitzatiu i uns esquemes o ordres a seguir. És una festa que ha fet la mateixa gent i el temps.

A Salt, la festa de Sant Jordi, amb el muntatge de llibres i roses, és ja una tradició que ve d'anys. Varen ésser els Escoltes amb la col.laboració d'altres entitats o gent sensibilitzada amb la festa, qui van començar a muntar-la. Amb els anys ha agafat

un caire diferent del principi. Aquestes diferències han millorat la festa i l'han fet més popular i no només per a lletraferits.

Cada any, per aquestes dates les editorials treuen al carrer un seguit de novetats, que fa que el lector vagi cada vegada més de bòlit en escollir el seu llibre. També s'ha de dir que cada vegada els diferents mitjans de comunicació dediquen més espais a la informació literària.

Un retret que es podria fer, si és que se'n pot dir retret, és el fet que molta gent només compra el llibre per aquesta data. Però això és una altra qüestió.

El que sí que s'ha de dir és el fenomen d'autors de comarques. Cada any tenim més llibres editats a Girona i fins i tot a Salt. Autors de comarques i també de Salt.

Fent un repàs per deixar-ne constància en aquestes pàgines, parlarem dels autors de les comarques que aquest any han tret llibre. Parlarem dels més recents, vull dir dels que han editat dies abans de Sant Jordi, ja que la llista seria llarga. També s'ha de dir que en el moment d'entregar aquestes ratlles, encara queden títols per sortir, com és l'exemple d'un de Narcís-Jordi Aragó, editat per l'Ajuntament, que fa un repàs als diferents poetes que parlen de Girona.

En Josep M.ª Fonalleras edita a Barcelona i a Girona. «Botxenski i Companyia», editat per Empúries de Barcelona, i l'altre pel Punt-Diari, dins la col.lecció «la Novel.la al Punt». El primer inicia una col.lecció d'aquesta editorial.

Tenim, aquest any com els darrers material de la M.ª Mercè Roca, l'autora gironina més coneguda arreu. Un, dins l'editorial Barcelonina Destino, anomenat «Perfum de Nard», que és una novel.la, i l'altre a l'editorial Gironina El Pont de Pedra, amb el títol de «Capitells».

S'ha de dir que aquest llibre és de regal. La seva presentació és acurada i amb 16 fotografies-esplèndides! del fotògraf saltenc Josep M.ª Oliveras, l'«Oli». També l'alcalde de Girona ha tret un llibre. No és el primer que escriu i esperem que tampoc sigui l'últim. Aquest llibre també està editat pel «Pont de Pedra» sota el títol de «Municipi i ciutat. Girona, com a exemple». El que fou secretari de l'alcalde Nadal, i ara regidor, Miquel Fañanàs, aquest any publica el seu quart llibre. Aquest està editat per l'editorial Barcelonina «Columna» i porta com a títol «A tant la peça». Un altre títol, aquest fa més temps que ha sortit, però per la cosa Saltenca en volem donar constància, és el del poeta saltenc Manuel Castaño. El llibre és un recull de poemes editats per Empúries i s'anomena «Temps de Penúria». La darrera guanyadora del Premi Just Manuel Casero, la gironina Sílvia Manzana, és l'autora del llibre «Tendra és la nit» editat pel «Pont de Pedra». Aquest llibre, tal com diu en el pròleg Miquel Berga, és un tipus de literatura de la Felicitat.

El saltenc i director de la revista, Lluís Mateu, ha vist aquest any en forma de llibre els seus acudits. Editat per l'Ajuntament de Salt, sota el títol de «Humor UniverSalt», són acudits tipus «còmic», d'en Lluís Mateu i aplega una selecció de «Bugaracs» i una part d'humor negre, que en Lluís havia «fotocopiats», fa anys, en un altre Sant Jordi. El llibre porta un pròleg de Miquel Berga i un epíleg de Jordi Soler.

Com podeu comprovar, el mercat no és pobre i n'hi ha per triar i remenar. Voldria dir que aquests no són tots els que han sortit, ja que, com he dit, a última hora sempre en queden per connectar.

Rialles d'aquí

Aprofitant l'arribada de la primavera i les vacances de Setmana Santa en què la gent aprofita per sortir de viatge o fer el manta, l'Anna i l'Enric dos nens molt entremaliats, decideixen, un dia que no saben què fer, divagar per móns extraordinaris. I de sobte es troben al mig d'una gran jungla com en aquelles pel·lícules d'en Tarzan.

Un animal ben animal

— De bon matí un noi d'uns 12 anys s'aixeca del llit ben aviat. De cop truca el telèfon:

— Ring, ring!

— Qui hi ha?

— Sóc l'Anna!

— Què vols tan de matí, Anna?

— Volia dir-te si volies anar de passeig per la selva.

— Sí, m'agradaria molt.

— Així, a les 8 del matí, a baix al carrer, al bar «EL LORO».

Dit i fet, l'Enric i l'Anna s'endinsen per la selva.

Pel camí senten soroll, però no en fan cas. De sobte a l'Anna, que anava primera, se li presenta un mono ben gros.

— Enric! què faig? li tallo el coll o l'espanto?

— Anna deixa-me'l per a mi, que jo sóc més fort que tu!

El mico sent l'Enric i agafa la nena, al mateix temps que agafa un pal que tenia a la vora dels peus i l'estaborneix.

L'Enric al cap de cinc minuts es torna a posar dret i va seguint les petxades del mico.

De sobte es troba una cova, deci-

deix entrar-hi. De cop veu llum, agafa el pal que havia agafat el mico abans, i cataclaf!, ja el tenen ben adormit com un nen petit.

L'Anna comença a donar bots d'alegria, però el cop no havia sigut gaire fort, i el mico torna a despertar més furiós que mai.

L'Enric i l'Anna comencen a córrer, comes ajudeu-me, però el mico va saltant d'arbre en arbre i per les arrels i per les hores anava saltant.

De sobte se sent... Plaf!, el mico que s'havia penjat amb una corda no gaire forta cau a terra ben esclafat.

L'Anna i l'Enric paren de córrer i s'ajeu per descansar.

Els dos exploradors expliquen als seus amics les seves aventures que els han succeït per móns extraordinaris. Els seus amics no es creuen la Història però a ells tant se'ls en dona, ha estat fantàstic.

ROBERT MASFERRER

Espectacles

El 23 d'abril, diada de Sant Jordi «Patrò de Catalunya», el grup Bolic-Bolanga amb «Si tens gana menja't una cama» ens feren passar una estona ben divertida dansant. Alhora, els Escoltes posaren les seves parades de roses i llibres per a tots aquells que havien de fer el regalet típic del dia dels enamorats. Tot això a la Plaça dels Peixos a les 12.

El dia 8 de Maig, a Can Panxut a les 11'30 es projectà la pel·lícula «El Príncep i l'Estrella»

EVA ESCUIN • M.ª MERCÈ SÀNCHEZ

Fotografia: CARME CARBÓ

A LA SEVA SALUT LI CAL UN BON SERVEI

La nostra pòlissa d'assistència sanitària dona una àmplia cobertura de serveis, dels quals destaquem:

- Lliure elecció d'especialistes dintre el nostre ampli quadre de metges.
- Mitjans de diagnòstic com anàlisis, radiografies, ecografies, electroencefalogrames, endoscòpies, etc..
- SCANNER
- Habitació individual amb bany en els internaments per:
 - Intervencions quirúrgiques.
 - Accidents
 - Parts.
 - Tractament mèdic (casos no quirúrgics)
- Llit per a acompanyant a càrrec de la Companyia
- Medicaments utilitzats durant l'internament
- Parts en clínica assistits per tocòleg.

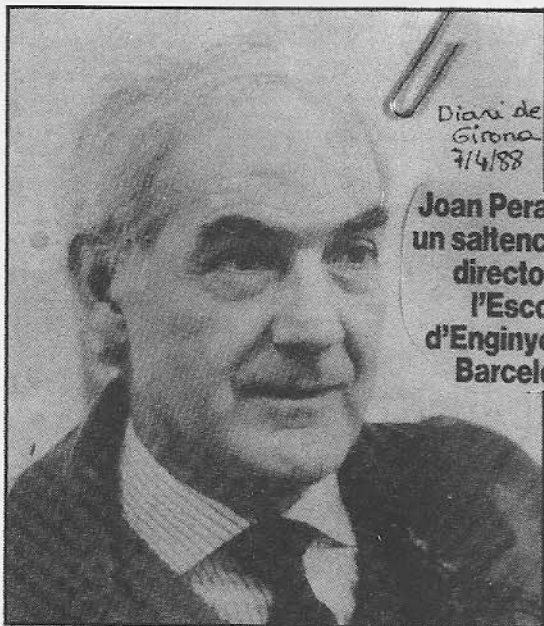
- Assistència a TOT ESPANYA (capitals de província) en cas d'urgència per desplaçament temporal, (viatges, vacances, etc...)

PER A MÉS INFORMACIÓ, estem a la seva disposició a:
LA CATALÒNIA ASSEGUADORA, S.A.

Joan Maragall, 22 - Tel. 20 33 31 GIRONA

Antoni Llopis, 10 - Tel. 26 63 40 OLOT

C/. Sant Pau, 12 - Tel. 50 40 92 FIGUERES

Diari de Girona
7/4/88

Joan Peracaula, un saltenc, elegit director de l'Escola d'Enginyers de Barcelona

Joan Peracaula, un saltenc que és director de l'Escola d'Enginyers de Barcelona, creu que Catalunya passa per un bon moment econòmic. (Foto DANI DUCH)

Les obres es van vendre el primer dia de la mostra

Mateu Riera exposa per primera vegada les seves aquarel·les a Salt

SALT (De la nostra Redacció, per Pepa Bouls). - Durant tot el mes d'abril, Alfons Mateu, «Mateu Riera», presenta les seves aquarel·les als locals de Can Panxut de Salt. L'exposició, la primera d'Alfons Mateu, és oberta des del dia u d'abril. El mateix dia de la inauguració Mateu va aconseguir vendre les trenta-nou obres que presentava. L'artista, però, pensa continuar treballant com a informador tècnic sanitari, i dedicar-se a la pintura unes hores cada dia i els caps de setmana. Després de l'èxit de l'exposició a Salt, Alfons Mateu ja prepara una nova exposició en què presentarà noves aquarel·les, a la Llibreria 22 de Girona.

Alfons Mateu.

Alfons Mateu, tot i no haver exposat mai, ja era conegut com a pintor, perquè el seu treball era exposat permanentment a l'estudi de l'artista. Mateu es dedica bàsicament a l'aquarel·la. El tema principal de les seves obres són els paisatges gironins.

professora es pensaven que els dibuixos els hi feia el seu germà. La tècnica que utilitza sempre és l'aquarel·la, i les temàtiques es basen en el paisatge. El Ter i el Llémena són dos motius constants en la seva obra. «L'aquarel·la és una tècnica molt agraïda i molt espontània. A més, els aquarel·listes són una gent especial, diferents de la resta de pintors, i amb una bona dosi d'idealisme que es reflecteix en la seva pintura, que no admet retocs».

Per a Mateu Riera, pintar «és molt divertit, però no sempre relaxant», i malgrat l'èxit de la seva primera exposició pensa «seguir com fins ara, pintant però pler i sense angúnxies».

Va triar Can Panxut per exposar per primera vegada perquè aquest local «té un significat molt especial per a mi, i an tinc preparant un nova exposició per al mes vinent, a la Llibreria 22 de Girona. «La gent que conec i que havia anat comprant obres meves a casa em va animar a exposar les aquarel·les, i així va començar tot».

- PUNT DIARI - (47-4-88)

Fa pocs dies, Joan Peracaula i Roura, doctor enginyer industrial, i fill de Salt, fou escollit com a director de «l'Escola d'Enginyers de Barcelona». L'escola aplega uns 2.700 estudiants i té un gran prestigi científic i docent. En el seu moment Joan Peracaula va ser, a Madrid, el catedràtic més jove d'Espanya i actualment se'l reconeix com una de les personalitats científiques més valuoses de la universitat catalana. Volem felicitar aquest saltenc il·lustre, per la seva brillant carrera. També ens agradaria poder-lo escoltar en una conferència al nostre poble. Quina institució (Ajuntament, Casa de Cultura...) s'anima a fer-lo venir?

Qui li havia de dir a en «Fonso» que seguiria els passos dels artistes, igual que el seu germà. En «Fonso Mateu» encara no fa dos anys que es dedica a pintar aquarel·les, i a la seva primera exposició ja ha recollit un brillant èxit. Fonso, endavant, que a La Farga et farem costat.

Venda i reparació de bicicletes
velomotors i motos

MOTOS CATALUNYA

PERE TEIXIDOR

MONTESA
 PEUGEOT
 VESPIÑO
 DUCSON
 HONDA
 DUCATI
 VESPA
 DERBI
 PUCH

C/. Major, 307
Telèfon 23 93 67

SALT

Tallers mecànics

CARPUN S.A.

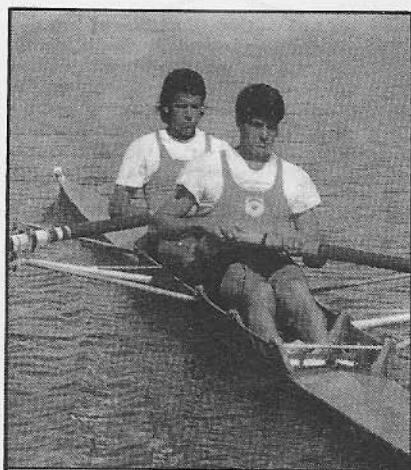
Telèfon 47 60.62
Polígon industrial Inigesa

FORNELLS DE LA SELVA

Quantitat i qualitat

A mi que de l'ampli ventall d'esports no sabria amb quin quedar-me, se'm fan petits els caps de setmana. Potser perquè en plan egoista voldria seguir massa coses i no dono l'abast. Potser perquè els horaris no estan fets a la meva mesura ni a les meves conveniències o potser perquè fan massa coses interessants.

El cert és que la problemàtica no té fi, a més de fer el seguiment normal hi ha l'esport de torn que et presenta el seu sucós programa, i ja hi som pel tros. Hi vaig o no hi vaig, hi seré a temps o no hi seré a temps, m'ho perdo o no m'ho perdo, són les preguntes que et comences a fer entre setmana. Al final, és clar, uns dies hi vaig i altres m'ho perdo, a uns hi sóc a temps i a altres faig tard. El problema segueix essent el mateix. Hi ha massa coses per seguir, i el fet de perdre'n alguna et posa l'ànima en pena. És clar que com tampoc no ens hi hem d'afeixugar, després és l'hora de pensar que si no hi haguessin tantes coses, a les poques que hi haguessin no hi cabríem tots i això fa veritat el refrany: «Qui no es conforma és perquè no vol».

PAPI

Girona, estàs en forma

Dedicarem el nostre article d'aquest mes a fer un repàs de diferents actes a nivell esportiu que demostrin que Girona està en un nivell alt quant a esport, i evidentment quan parlo de Girona em refereixo a la capital i a les seves comarques.

Si féssim un repàs a no massa llarg termini podríem recordar, sense esbremar massa la memòria, diversos esdeveniments importants.

El campionat del món de clubs de bàsquet, organitzat pel F.C. Barcelona i que tingué la segona seu, i el millor bàsquet, a Girona; el campionat d'Espanya Junior de bàsquet que durant una setmana va ésser seguit per molta gent per conèixer les noves figures del futur en el món de la cistella; més recentment i dins el mateix esport la concentració de la Selecció Junior que va cloure amb un partit d'aquest combinat contra el primer equip del Valvi Girona Sant Josep.

Canviant ja d'esport, ens podem adonar que la Milla Urbana Ciutat de Girona ha esdevingut un èxit des de la seva primera edició, èxit que s'ha vist confirmat en la participació internacional de la segona edició. Ara en el món de l'atletisme, ja s'està preparant la I Marxa dels 100 kms. que s'anomenarà Girona-Costa Brava i que tindrà a les carreteres gironines com a fidel testimoni del tercer lloc en tot l'Estat Espanyol on es desenvolupa una prova d'aquesta mena, darrera de Santander i Madrid. Podem seguir corrent sobre rodes i veure o comprovar, com ho preferiu, que aquí és un dels punts de l'estat on hi ha més febre pel motor. Ho demostra el fet que

sigui l'única província amb dues proves del campionat estatal de rallis: El Costa Brava i el Platja d'Aro. Que sigui l'únic lloc de l'estat on es desenvolupa una prova del campionat d'Europa de rali-cross, com succeeix a Sils.

També, ja que hi som, caldria parlar de la representació gironina, a nivell d'equips, pel que fa a les competicions estatals més importants i que enguany tenen la seva punta de llança en la Unió Esportiva Figueres, que està lluitant per un lloc que li permeti jugar la promoció de Primera Divisió, i en el Valvi Girona, que té un peu en la màxima categoria del món de la cistella. El mateix passa a nivell individual, on gran quantitat d'esportistes tenen el seu pes específic dins la competició d'estatal com ho demostren les seves pujades als llocs més alts del pòdium.

Això que hem fet fins ara podria ésser el repàs ràpid i senzill per recordar i demostrar que a Girona i comarques l'esport és quelcom important. Però seria trist viure de records, per això cal pensar en el futur, que per cert té un color tan clar com el passat.

D'aquí a pocs dies tindrem una copa del Rei d'Handbol en la qual participaran els millors equips classificats a la lliga i on, evidentment, no hi faltaran ni l'espectacle ni l'emoció. D'aquí a una mica més, es començarà a construir el nou Estadi d'atletisme del GEiEG, tan esperat pels atletes i que permetrà que aquest esport segueixi amunt.

També podríem parlar d'altres objectius de futur, però serien de llarg anomenar i ben segur que ens n'oblidaríem d'alguns, només, i aquest sí que no el podem passar per alt, ens cal parlar de Banyoles '92. La xifra màgica del 92 també serà present a Girona, on hi haurà els millors esportistes del món. Al cap i a la fi, Banyoles '92 farà en aquests propers anys de bruixola pel nostre esport.

Passat, present i futur d'una trajectòria que no es pot negar. GIRONA, ESTÀS EN FORMA!!

J.G.

Concurs «LA TIRA CÒMICA»

NOTA DE PREMSA APAREGUDA ALS MITJANS DE COMUNICACIÓ LOCALS,
EL DIMECRES DIA 20 D'ABRIL

Ahir, a la una en punt del migdia i en plena activitat administrativa, dos individus amb la cara tapada aconseguiren esquivar l'estricta vigilància dels agutzils i s'infiltraren silenciosament a la Sala de Comissions de l'Ajuntament, amb l'excusa, segons han manifestat en una trucada al Punt Diari, de fer de guàrdia jurat del concurs LA TIRA CÒMICA. El responsable del Servei de Protocol ha declarat que en aquell moment no es trobava a les dependències municipals i que, per tant, no té encara una versió definitiva dels fets. Tot i que té la sospita que el jurat intrèpid fou assessorat i ajudat (lingüísticament parlant) per algú que coneixia amb tots els ets i uts el funcionament intern de l'administració local.

Allò que delatà la presència inaudita d'aquells personatges fou les rialles, la gesca i la cridòria que es produí en aquella Sala en el moment de triar els guanyadors dels còmics.

L'Alcalde, acostumat al recolliment i al silenci, davant d'aquell rebombori investí pel seu compte i enxampà in fraganti els del jurat, els quals no tingueren cap més remei que segrestar durant dues hores la màxima autoritat.

A l'hora de plegar, els encarregats de la neteja trobaren l'Alcalde lligat de cap a peus i amb una nota enganxada al pit, que deia:

«Malgrat els impediments i les adversitats ho hem aconseguit. Enmig de tanta CONYA MARINERA, DE TREMPERA MUNTANYENCA I DE FOLLIA EMPORDANESA ens hem decantat per l'ESQUIZOFRÈNIA CREADORA. Aquí teniu els resultats:

Ens ho hem passat pipa i ningú no ens impedirà d'organitzar més TIRES CÒMIQUES, o «Les sis hores d'humor SALTvatge». Catalunya serà humorística o no serà, va dir Woody Allen. Reivindiquem L'HUMOR UNIVERSALT!!

VICENÇ H. LLUÍS M. TONI R.

Guanyadors

D'11 a 13 anys:

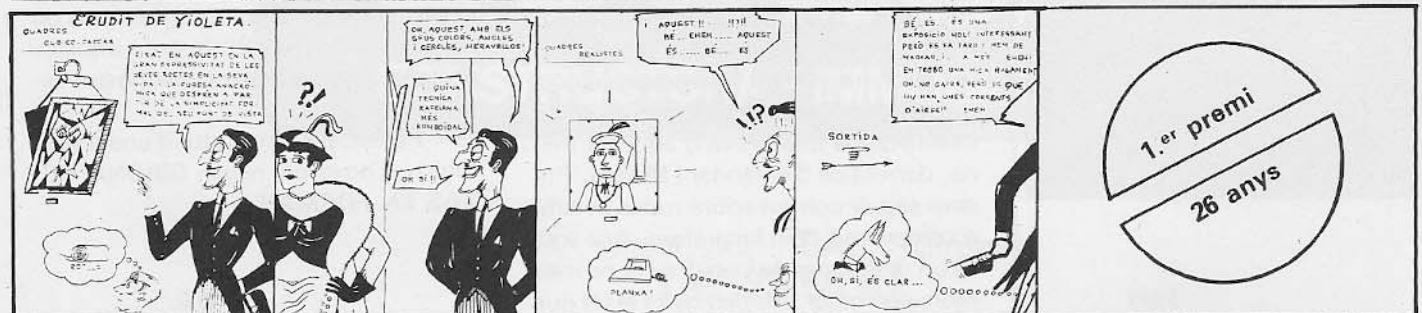
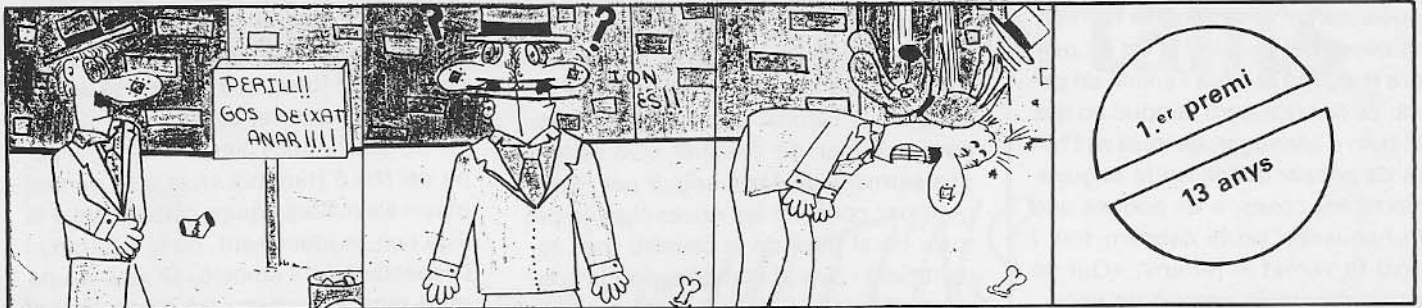
1r. premi: Eva Darnés Soms (13 anys). **2n. premi:** Anònim.

De 14 a 16 anys:

1r. premi: Marc Terradelles Creus (15 anys). **2n. premi:** David Martínez Pérez (16 anys).

A partir de 16 anys:

1r. premi: Xavier Oliveras Ferrer (26 anys). **2n. premi:** Enric Rodríguez López (17 anys)

DE LA MEDICINA RURAL AL METGE DEL «SEGURO»

Com en la majoria de pobles que han estat veïns de ciutats, Salt va passar de les untures casolanes i els emplastres de farina de llinet al consumisme incontrolat de fàrmacs.

La medicina rural del metge de capçalera, el bon professional que amb llarga experiència tenia sempre el diagnòstic just, de la llevadora que moltes vegades havia de suplir les deficiències de la medicina rural davant un part que no es presentava tan bé com semblava de primer antuvi. Del «curander» que arreglava els espatllats i senyava el malalt per guarir-lo de no sé quins problemes. Aquesta va ser la medicina general del nostre Poble fins ben entrada la dècada dels quaranta.

Els remeis casolans eren la darrera embranzida de la medicina natural que havia passat per tradició oral de pares a fills. La botànica era la base d'aquestes medicacions, barrejada amb creences populars que tenien les seves arrels en el nostre pasat medieval.

Els metges es trobaven sovint amb la competència de l'àvia de la casa que assegurava que per guarir la tos d'aquell infant calia llençar les medicines que el metge havia receptat i després untar el nen, ben untat, amb oli de llangardaix. Això era agafar un llangardaix viu i posar-lo dintre un recipient ple d'oli d'oliva, que després de deixar-lo en maceració servia per aquestes untures guaridores.

Tot i això, el metge, el menescal i el capellà, eren les persones encarregades de vetllar per la salut de les persones i animals de la Vila.

La intercessió dels Sants també era important. Així es va iniciar, de molt an-

tic, una especialització que assignava a cada Sant protector el guariment d'un tipus de malaltia. Les promences i els ex-vots donen fe d'aquest costum tan arrelat també a casa nostra. Santuaris com el de Santa Afra, (Sant Gregori), o La Mare de Déu dels Angels, o Sant Narcís de Girona, amb una munió de braços i cames de cera, fotografies d'infants, braguers i cames de fusta penjats de les parets del santuari.

Déu ens en guard de negar el poder de guariment a qui creu de veritat que aquell remei ha estat la seva salvació!! La medicina de l'esperit, de la ment, és sovint el millor remei.

Els nostres metges de capçalera tenien quelcom màgic que sens dubte ajudava a guarir. Donaven confiança. Coneixien la família des de feia anys, i sabien el seu historial clínic. Moltes vegades havien ajudat a venir al món al seu pacient.

Noms de metges com Sambola, Vila, Fontanet, Roch, Barceló, Masià, formen part de l'historial clínic del nostre Poble. Ells podien haver escrit molt de les misèries humanes de la nostra comunitat i de les condicions d'insalubritat que els nostres avantpassats tenien a casa seva. De la manca d'una alimentació racional com a base d'una medicina preventiva que encara avui tenim a mig fer. De l'hàbit infecte de femar les nostres hortes amb la femta humana de les nostres comunes, situades sovint ben a prop del pou d'aigua fresca i regalada que proveïa la casa d'aigua (potable?)

L'aigua potable, fluorada, magnesiana, ferrogina, litiada, carbonatada, en definitiva aigua del Ter degudament potabilitzada a Montfullà, ens assegura que al-

menys és controlada i no pot haver-hi cap contaminació que pugui afectar la salut dels ciutadans.

Els pous negres han desaparegut pràcticament del Barri Vell, i amb la construcció de la claveguera general que passarà pel nord del Poble tothom podrà connectar els darrers pous negres amb la xarxa pública de clavegueres, alhora que el Rec Monar no serà contaminat com ho és avui amb les aigües brutes del Barri Vell.

Salt no és un paradís, sanitàriament parlant, encara hi ha moltes cases que utilitzen aigua dels pous contaminats. En canvi hem aconseguit que els focus de brutícia que teníem tota vora de Ter hagin desaparegut. No fa pas massa temps, abans que tinguéssim ajuntament propi, havíem vist a les nostres Deveses piles d'escombraries i fins i tot conserves càrniques en estat de descomposició. Els policies locals encarregats de vigilar les Hortes i Deveses havien trobat camions d'empreses de fora el nostre terme municipal que venien a llençar runes i deixalles industrials tota vora de Riu.

La salut del nostre Poble és quelcom molt important, jo diria que és el més important per a la nostra Comunitat.

EL MENERÓ DEL REC

HE DEIXAT DE FUNAR

RADIO TV
electrodomèstics
 Joaquim Vilà Crow

Carrer Major, 243
 Telèfon 23.29 71 - SALT

BURCH constructors, s.a. Salt

- CASES
- AMPLIACIONS
- REHABILITACIÓ

C/. Processó, 57 - Tels. 23 86 02 - 23 43 59
 17190 SALT (Girona)

LA SANITA

La construcció d'un nou C.A.P. (Centre d'Assistència Primària) o Ambulatori, ha de suposar una millora substancial en la infraestructura sanitària de la nostra Vila.

Les obres ja estan en marxa i cal esperar que dintre de poc temps s'hagin acabat.

La posta en marxa d'aquest nou centre ha motivat que dediquéssim el tema central d'aquest número a l'assistència sanitària pública: la municipal i la de la Generalitat.

Per una banda s'informa a nivell tècnic sobre com serà el nou C.A.P. (serveis, disseny, distribució...) Per l'altra, persones expertes en el tema ens parlen de la sanitat pública: des de diferents vessants. Són Santi Bosch (tinent d'alcalde de Sanitat de l'Ajuntament); Lluís Franch (coordinador de la reforma de l'assistència primària de la Generalitat) i Susana Martínez (metgessa del Departament de la salut municipal).

Paper de l'administració local en la salut pública

Els Ajuntaments, com a Organismes oficials, tenen assignades unes funcions que els hi han esdevingut específiques i obligatòries.

S'han vingut cuidant de garantir la salubritat dels establiments on existeix assistència al públic, tant en el moment de l'obertura com en els seguiments posteriors, vigilat que s'observin en tot moment les ordenances que hi ha dictades a l'efecte.

Els correspon també vetllar per evitar que es vagin deteriorant, per manca d'informació o per negligència, les condicions naturals del medi ambient (pol·lució de la terra, aire i aigua).

Per llei, també els pertoca garantir l'assistència mèdico-farmacèutica a les famílies inscrites en el Padró Municipal de Beneficiència.

Llevat de les funcions purament obligatòries, i depenent dels recursos de cada Ajuntament, es poden emprendre moltes i diverses accions.

Una part molt important de la labor que s'hauria de realitzar, i de fet es realitza des de l'Ajuntament, s'inscriu en el camp de la Medicina Preventiva.

Dintre de les diferents Administracions Públiques, per raons de caire geogràfic (proximitat) i de relacions interpersonals, podríem dir que els Ajuntaments vénen a representar l'Administració Pública més propera, per dir-ho d'alguna manera, als seus administrats; i per tant, esdevenen els

Organismes que d'entrada poden ser més sensibles, per qüestió de la recaptació més directa de dades, en detectar les necessitats peculiars de la seva població.

Planificacions generals sobre salut pertocuen a Administracions superiors i, per tant més allunyades i fredes quant a la relació directa amb els qui, al cap i a la fi, són els destinataris de les mesures a introduir. Amb això no vull dir que l'Ajuntament lluiti tot sol; seria impossible i absurd, ja que si bé es poden detectar els problemes, la majoria de les vegades no es disposa dels recursos necessaris per pal·liar les situacions detectades, i, per tant, ens cal l'articulació i ajut d'Administracions supramunicipals.

Per aconseguir una acció més directa allà on es necessita es divideix la població en «grups de risc», ja sigui per edats, per situacions familiars, situacions socials, ja que cada grup pot necessitar mesures diferents i específiques.

Una de les raons de dividir la població en grups de risc és perquè s'ha d'ésser conscient que no hi ha solució global al problema global i que, molt possiblement, la solució a molts problemes de salut anirien força més enllà de la Planificació estricta en Sanitat. Intervindrien raons de caire sociològic, hauríem d'acudir a l'exigència de la Justícia Social, amb la qual cosa s'equilibrarien moltes mancances

que a la llarga repercuteixen sobre la salut.

Mentre no s'evolucioni cap a una nova concepció de la societat, el que podem fer és donar solucions parcials, d'altra banda importants, que només afronten els problemes concrets.

S'hauria d'aconseguir, i permeteu-me somiar, que tots els infants poguessin desenvolupar la seva personalitat per poder arribar a adults de cos i ment. Que una vegada adults poguessin viure amb dignitat i ensenyar-los, quan s'acosta l'anomenada i temuda tercera edat, a buscar ocupacions alternatives que els fessin sentir útils i amb ganes de continuar vivint. Això també és SALUT, però no s'hi arriba d'avui a demà. Es necessitarà temps; temps i consciència.

SANTI BOSCH

Tinent d'Alcalde de Sanitat de l'Ajuntament

AT A SALT

La reforma de l'atenció primària de la salut

Sembla que bufen vents de crisi en el món sanitari. Des de fa anys, la consciència que el nostre sistema sanitari requereix una reforma ha anat augmentant progressivament.

Això no obstant, sovint, l'opinió pública i la premsa s'han fet ressò de certes qüestions com ara els problemes econòmics de la seguretat social, els conflictes del personal sanitari o els problemes sanitaris molt concrets, com ara la SIDA, però ha passat per alt els principals aspectes, els de fons.

Com a exemple, en relació a les dificultats i el temps que ha costat fer una llei general de sanitat a nivell de tot l'estat espanyol, així com també la seva transcendència. L'impacte que això ha tingut en l'opinió pública ha estat mínim.

De la mateixa manera, a Catalunya, la reforma de l'atenció primària de salut, simultània i semblant a la de la resta de l'estat, rarament ha suposat un debat públic rellevant.

En canvi, d'altres experiències reformadores ens indiquen que és absolutament necessari que quan es volen assolir canvis en profunditat en una estructura, especialment si és pública i de serveis, cal que els professionals i els usuaris estiguin implicats i informats i sentin la necessitat dels canvis. Si no és així, els riscs que tot quedí en una reforma formal o que no es pugui fer és molt alt.

Què és l'atenció primària de la salut (APS)

Tot i allunyar-se de l'ortodòxia, la definirem per les seves característiques.

1. — És la part del sistema sanitari més a prop de la població. Evidentment l'accés a l'atenció especialitzada o hospitalària pot i ha d'ésser més restrictiva, però l'accés a l'atenció primària ha d'ésser el més fàcil possible.

2. — L'atenció primària implica una relació continuada professionals-usuaris. També a diferència de l'atenció especialitzada o hospitalària, on s'accedeix per un procés determinat i per un període determinat, en l'atenció primària cada persona ha de tenir una documentació (història) continua de tots els aspectes sanitaris al llarg de tota la vida.

3. — L'atenció primària, a diferència de l'assistència primària actual, ha d'integrar no només assistència curativa sinó també accions preventives (programa de vacunacions, materno-infantil, programes de control de malalties cròniques, programes de detecció precoç de malalties, etc.) i accions de promoció de la salut (Campanyes o programes d'educació sanitària, control dels hàbits i el medi ambient, ali-

ments, etc...) Així com també de rehabilitació i reinserció social.

En resum, l'atenció primària té com a objectiu general no l'assistència als malalts sinó assolir i mantenir el màxim nivell possible de salut i de responsabilitat sobre la salut en la població.

Què és el centre d'assistència primària? (CAP)

És el lloc físic on es desenvoluparan les tasques de l'equip. A diferència dels ambulatoris clàssics, estan pensats perquè hi hagi espai suficient tant per a les consultes mèdiques com d'infermeria i també espais per a les tasques no directament assistencials (Aula d'educació sanitària, sala de reunions, zona de personal, etc...)

En el medi rural podran existir consultoris locals que garanteixin l'assistència sense haver de desplaçar-se al CAP capçalera.

Què és una àrea bàsica de salut (ABS)

Una àrea bàsica de salut és una zona geogràfica amb una població definida que constituïran una unitat des del punt de vista sanitari.

Què és l'equip d'atenció primària? (EAP)

L'equip d'atenció primària és el conjunt de professionals que desenvolupant les seves tasques en equip en el CAP o els consultoris locals es responsabilitzen de la salut de la població assignada a l'ABS.

L'EAP està format per:

1. — Metges generals.
2. — Pediatres
3. — Odontòlegs

4. — ATS/diplomats en infermeria
5. — Auxiliars d'infermeria
6. — Assistents socials
7. — Administratius
8. — Zeladors.

Les diferències principals entre aquest equip i els professionals d'assistència primària actual són:

- a) Dedicació de 36 a 40 hores setmanals.
- b) Remuneració per salari.
- c) Treball en equip i no aïllament.
- d) Alliberació d'una part del temps per a tasques de formació, investigació, etc...

Quina importància té la participació dels usuaris

La participació, tant individual com col·lectiva, és essencial.

Individualment, cada un de nosaltres podem tenir interès en la nostra salut i voluntat de coresponsabilitzar-nos conjuntament amb el professional sanitari. Aquesta actitud és molt més constructiva que la utilització de l'atenció primària com a solució per la burocràcia i les urgències.

Col·lectivament, a través de les associacions ciutadanes, associacions de consumidors, de malalts o dels Ajuntaments i Institucions en el consell de salut de l'àrea, a fi que el diàleg entre professionals i usuaris permeti enriquir tota la zona d'interessos comuns, i, per tant, millorar la funció de l'àrea bàsica i la integració amb la població que atén.

LLUÍS FRANCH

SERVEIS SANITARIS I FARMÀCIES

Ambulatori de la Seguretat Social. Centre Assistència Primària.

Major, 169 23 30 01

Hospital Psiquiàtric 23 41 11

Dr. Castany, 90 20 04 15

B. de Porta, s/n. 24 17 74

St. Dionís. 132 23 58 78

Major, 28 23 05 68

Major 20 23 01 03

Farmàcia Davesa 23 35 18

Farmàcia Escatllar 23 36 45

Farmàcia Geli 23 77 04

Major, 157 23 12 49

Àngel Guimerà 55 23 77 04

Farmàcia Nieto 23 12 49

Farmàcia Ordis 23 44 02

Farmàcia Piferrer

Major, 269

Ptge. Sag. Família, 8

Equip de Promoció de la Salut

La sanitat municipal: a on va?

A part de les competències tradicionals municipals (abastament d'aigües potables, beneficiència, etc.) i les variacions que la nova Llei General de Sanitat i la Reforma d'Assistència Primària a Catalunya puguin comportar, pel seu contacte proper al ciutadà i a les seves necessitats reals, els Ajuntaments han tingut i tindran un rol fonamental en la millora de la qualitat de vida i salut de la seva població.

— En el terreny de les malalties transmissibles (principal causa de mortalitat fins als anys 40), malgrat el seu control a partir de la potabilització de les aigües de consum, les vacunacions sistemàtiques i els antibiòtics, trobem al nostre poble que un 40% de la població continua bevent aigües sanitàriament no controlades i que molts joves i nens no estan o estan incorrectament vacunats. Per això un dels eixos del nostre programa és la resolució d'aquesta situació amb:

1. — La realització del control sanitari de les aigües de consum públic no tributàries de la xarxa pública (presa de mostra i anàlisi química, bacteriològica de les aigües de pou), l'assessorament als ciutadans sobre els riscos que per a la salut individual i col·lectiva comporta beure aigües no controlades; la posta en marxa d'un pla d'ajudes municipals per a la connexió a la xarxa.

2. — El control de l'estat vacacional dels nens escolaritzats a 1.ª, 5.ª i 8.ª d'E.G.B. i derivació a la xarxa as-

sistencial per regularització. La vacunació sistemàtica contra la rubèola a les nenes de 10 anys i contra el tètanus a nens/es de 14 anys.

— En el terreny de la salut escolar i amb una concepció que va més enllà dels exàmens de salut periòdics i de la detecció d'anomalies físiques, entenent el nen i la seva salut com un tot integrant físico-psíquic i social (re- cordem la definició de l'OMS «salut és l'estat de completa harmonia física, psíquica i social i no solament l'absència de malaltia), ens porten a promoure i participar en programes d'acció psicossocial per a la infància de risc, com: el de reeducació de les alteracions de la psicomotricitat i llenguatge oral a fi d'aconseguir la correcta integració escolar i assimilació de l'aprenentatge dels nens i el de desescolarització dels nens que acaben l'E.G.B. i no han arribat als objectius d'aprenentatge necessaris per iniciar una altra etapa.

— En el terreny de les anomenades «malalties cròniques», llargues, cares, invalidants i quasi totes evitables, a on trobem en el seu origen: hàbits malsans de vida i consum de tòxics de tot tipus, estrès, contaminació ambiental, etc.. té també un rol important la sanitat municipal. En relació amb la xarxa assistencial i treballant sobre grups de població de risc amb programes específics, actuant abans i durant l'aparició de la malaltia a fi de disminuir els factors de risc i postergar l'inici de les malalties.

Hem començat promovent un programa general de prevenció d'hàbits tòxics que des del tabac a l'heroïna constitueix un dels principals problemes de la salut actual.

El terreny de l'actuació sobre els grups de població encara sans o que poden desenvolupar un aspecte de la seva salut encara no coneguda, això que es diu promoure la salut positiva amb l'educació sanitària des de la perspectiva transformadora dels hàbits de vida, tals com el programa Materno-Infantil d'aquest any o l'adreçat a la 3.ª edat previst per l'any vinent.

Finalment és per ara, el terreny de la defensa, informació i educació dels consumidors i usuaris a fi que cadascú sigui responsable del que consumeix per defensar la seva salut i els seus interessos econòmics controlant:

- La qualitat i quantitat dels productes.
- Les condicions higièniques sanitàries dels establiments.
- Amb l'atenció dels ciutadans en l'OMIC
- La difusió de tota nova reglamentació, etc...

Tenim encara molta feina per fer des de l'Ajuntament de Salt, si la sanitat ha de canviar de cara, la sanitat municipal ha de ser un dels seus agents principals.

SUSANA MARTÍNEZ

BAR

OBERT TOTS ELS DIES

RESTAURANT

LA BRASA

c. Major 260 - Telèfon 23 14 15 - SALT

**Especialitat en carns
cargols i escamarlans**

Emili
Crous

ENVELATS

LLOGUER DE CADIRES • ENVELATS
ADORNAMENTS • PISTA PARQUET

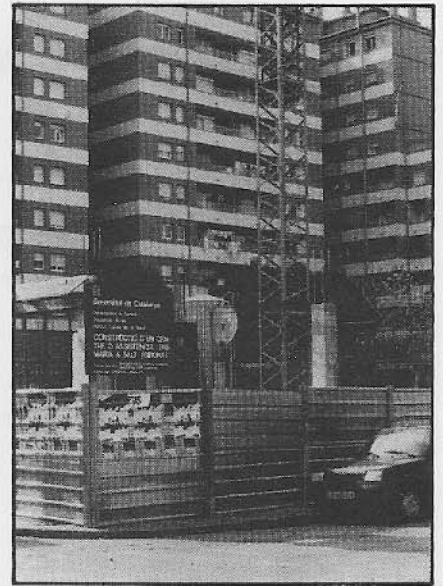
St. Jaume, 14 - Tel. 24 16 47 - SALT (Girona)

El nou Centre d'Assistència Primària (C.A.P.)

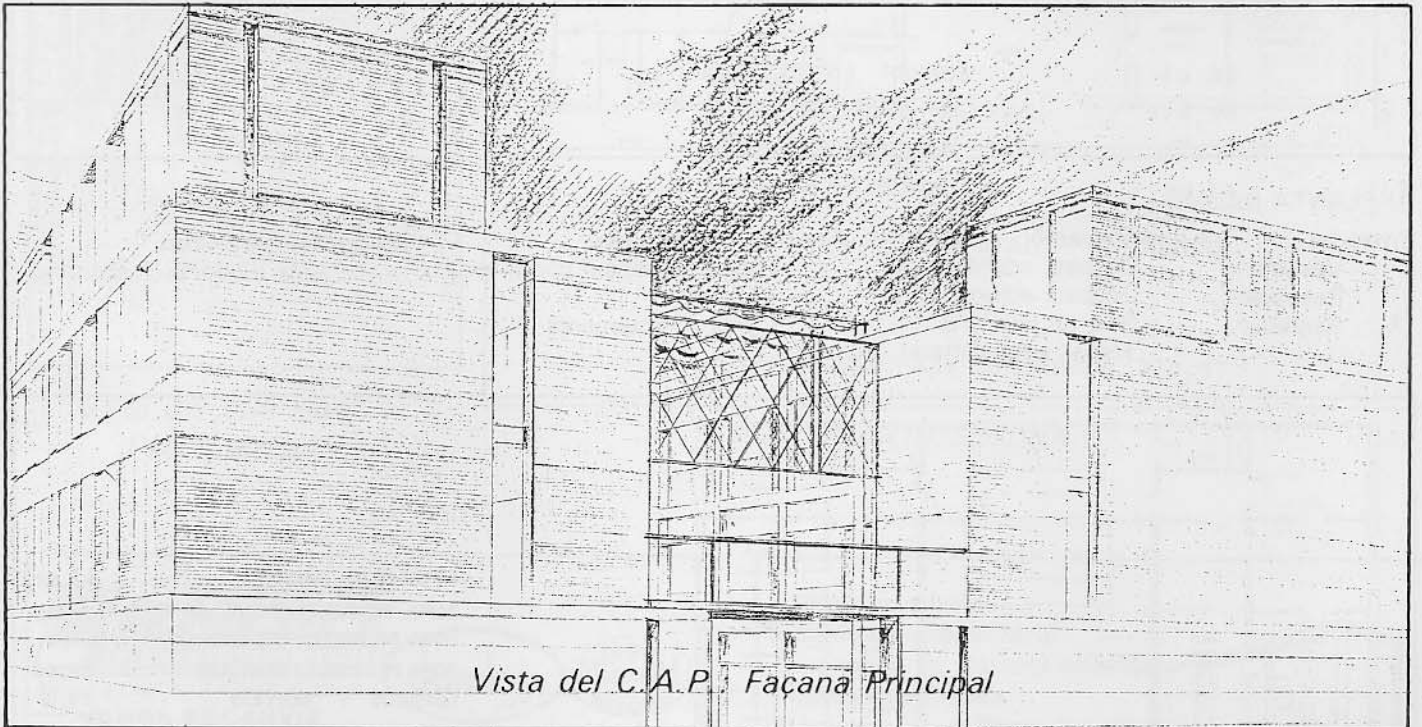
— El nou Centre d'Assistència Primària (C.A.P.) s'està construint en aquests moments a la cantonada entre els carrers Manuel de Falla i Àngel Guimerà.

— El C.A.P., l'està construint el Departament de Sanitat de la Generalitat sobre un solar cedit prèviament per l'Ajuntament de Salt. El solar, que el Pla General qualificava com a equipament sanitari, fou adquirit l'any passat per l'Ajuntament i donat a la Generalitat. El nou centre sanitari ha de substituir l'actual ambulatori del carrer Major (Can Sambola), que ha quedat petit i és insuficient per a les necessitats sanitàries d'una població en creixement com és la vila de Salt.

— Per altra banda, el centre tindrà un àmbit sots-comarcal, ja que no només se'n beneficiaran els veïns de Salt, sinó que també acollirà veïns d'altres pobles de l'entorn com Bescanó, Vilablareix, Aiguaviva i Fornells, formant conjuntament una Àrea Bàsica de Salut.

El termini de construcció és aproximadament d'un any.

Vista del C.A.P. Façana Principal

Dades tècniques del projecte

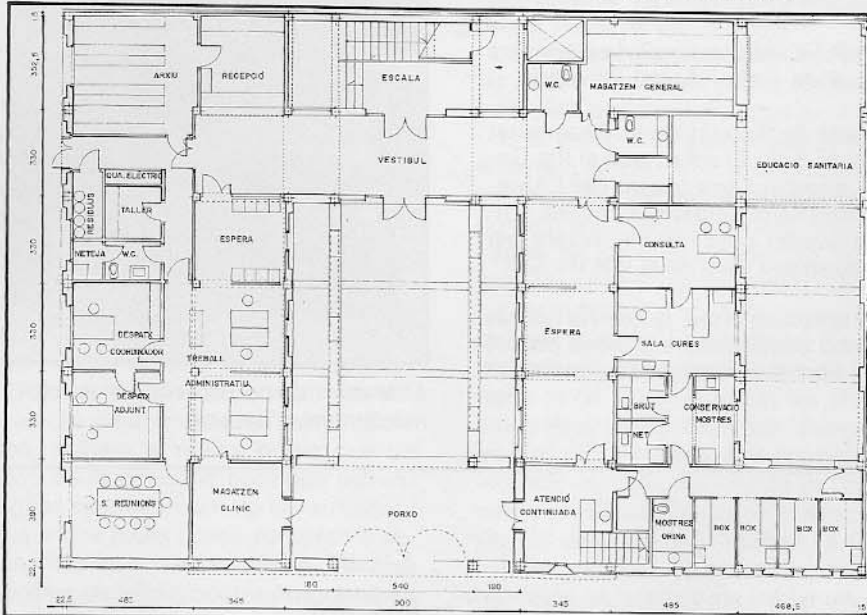
- L'autor del projecte és l'arquitecte Santiago Vives i Sanfeliu.
- L'edifici tindrà una ocupació de 500 metres quadrats, essent la superfície edificada de 1.370 m.². Tindrà una alçada de 12, 50 m.
- La construcció va començar-se el passat mes de març. Es preveu que entri en funcionament en el termini d'un any.
- L'edifici se situa a l'angle d'una illa d'ordenació tancada, davant el mateix Ajuntament i tanca una de les visuals d'ordenació de la plaça de Lluís Companys.
- Per altra banda defineix les dues façanes dels carrers Manuel de Falla i Àngel Guimerà. S'organitza en forma de U al voltant d'un pati exterior d'accés obert a la façana principal.
- Tindrà una alçada de **Planta Baixa i 2 pisos**. La seva façana serà exteriorment tancada per murs de rajol «gero» combinat amb unes tires de rajol vidriat.

Els serveis i equipaments

- A la **planta baixa** hi haurà, d'una banda, la recepció lligada a l'arxiu i l'administració, i a l'altra l'assistència continuada i l'Aula d'Educació Sanitària.
- A les plantes 1.ª i 2.ª s'organitzen totes les consultes i sales d'espera previstes en el programa.
- Les dues plantes (la 1.ª i 2.ª) tenen el mateix esquema, i consten de 6 consultes obertes al carrer i una cruïlla de sales d'espera directament lligades a cada una d'elles, orientades cap al pati central.
- L'ala que dona al pati lateral consta de 3 consultes a la planta 1.ª i de 4 a la planta 2.ª. A la planta primera una de les consultes s'ocupen per a ús del personal sanitari.

ELS SERVEIS PER PLANTES
Hi hauran:

PLANTA BAIXA

VESTIBUL I ESCALA	76,78
RECPCIÓ I ARXIU	31,81
ADMINISTRACIÓ	79,71
EDUCACIÓ SANITARIA	43,00
ATENCIÓ CONTINUADA	124,70
MAGATZEMS, INSTAL... I LAVABOS	66,39
TOTAL	422,39
PORXOS EXTERIORS	34,52
TOTAL SUPERFICIE CONSTRUIDA	497,63

A) PLANTA BAIXA:

Entrada:

- Vestíbul
- Recepció
- Sanitaris

Administració:

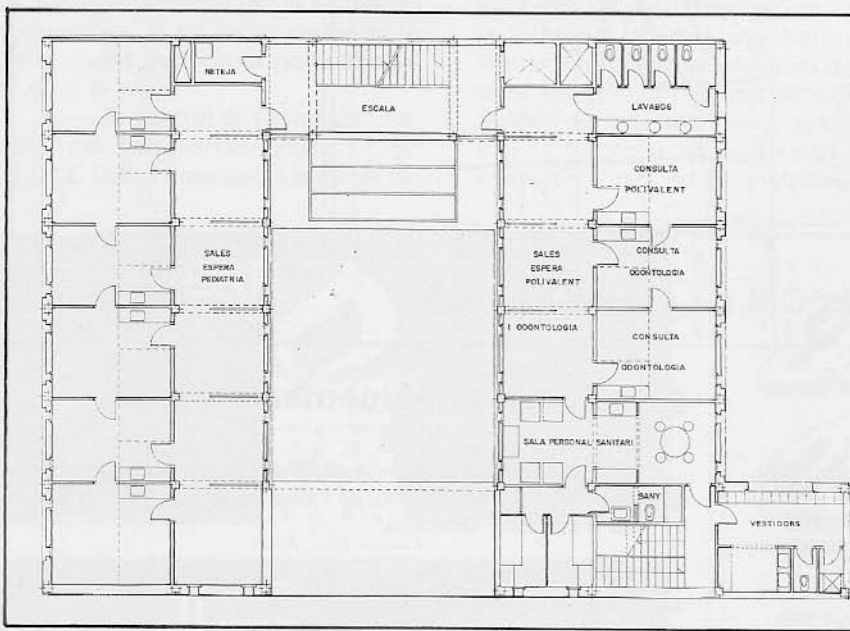
- Despatx coordinador
- Despatx adjunt
- Sala de reunions
- Treball administratiu.

Atenció continuada:

- Espera d'atenció continuada
- Consulta
- Cures i tractaments

Educació Sanitària:

- Aula d'educació sanitària.

ESCALES I PASSOS	40,92
ZONA PEDIATRIA	151,80
ZONA POLIVALENT I ODONT.	84,81
ZONA PERSONAL SANITARI	59,88
LAVABOS I SERVEIS	24,18
TOTAL	361,59
TOTAL SUPERFICIE CONSTRUIDA	413,86

B) PLANTA PRIMERA

Pediatría

- Consulta pediatria
- Consulta d'Infermeria
- Sala d'Espera

Polivalent:

- Consulta odontologia
- Suport
- Consulta polivalent
- Sala d'espera.

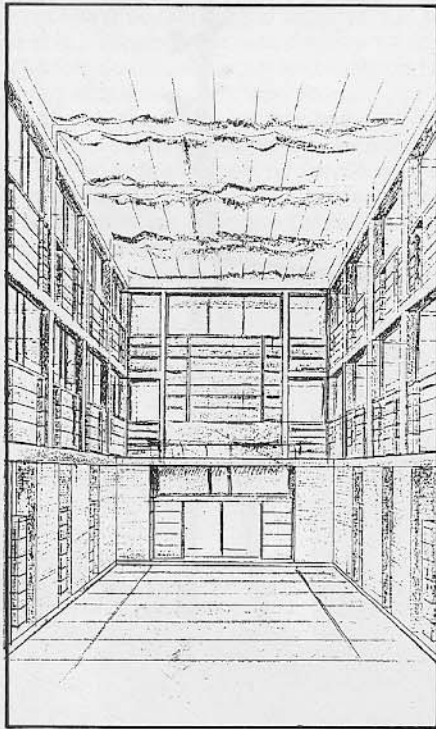
PLANTA PRIMERA

COLLECTIU DE REDACCIÓ

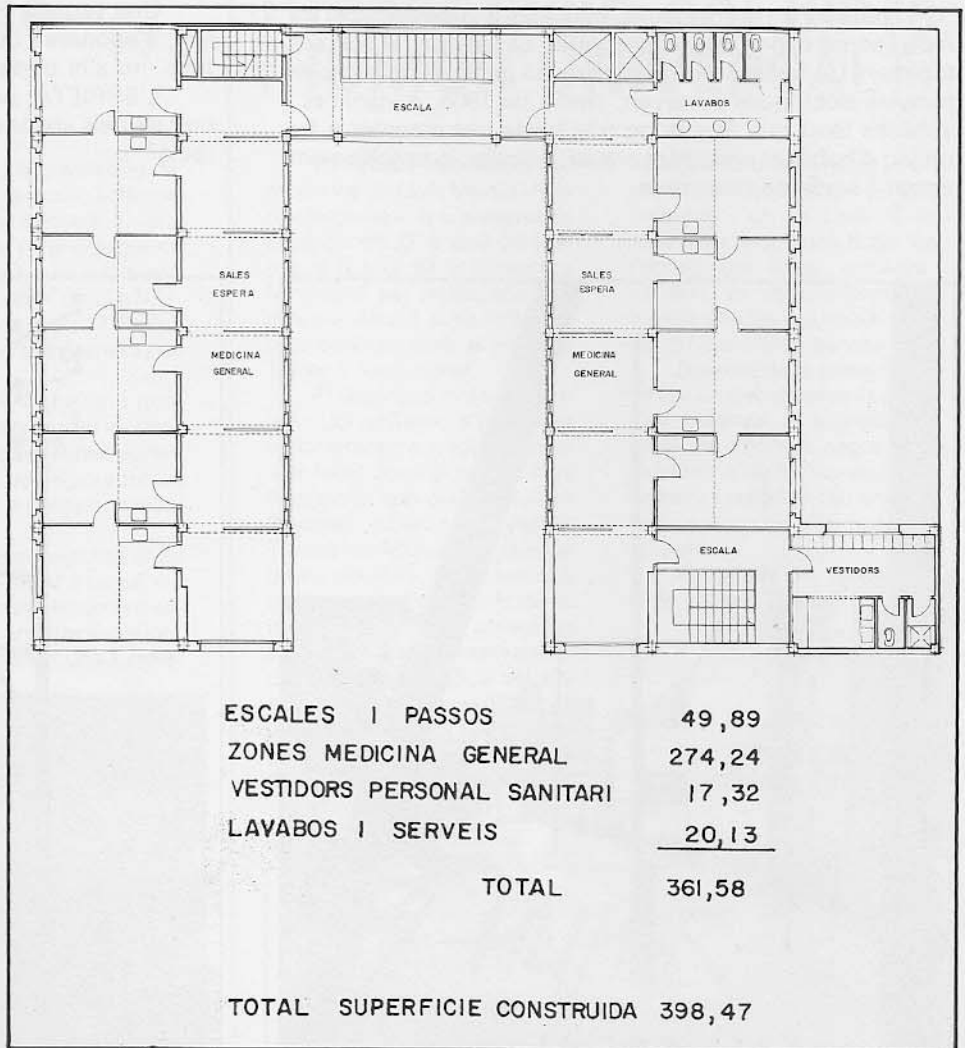
C) PLANTA SEGONA
Medicina general

- Consulta medicina general
- Consulta d'infermeria
- Sala d'espera

COLLECTIU DE REDACCIÓ

Vista del que serà
Pati Interior

PLANTA SEGONA

REMOTO
CENTRO RECAMBIOS MOTO

Ramon y Cajal, 4 - Tel. 24 00 61 SALT

**VENDA RECANVIS
TALLER REPARACIÓ**

Importador per a Espanya

domino **SURFLEX**

CHIARAVALLI **GAMA** **IRIS**

ariete **ACETEU**

polini **BUZZETTI**

Fàbrica de miralls
Col.locació i instal.lació
Especialitat en vidrieres artístiques
Finestres de Celosia
Mampares per a Bany

OLAR S.A.

DISTRIBUIDOR

VENTILAR

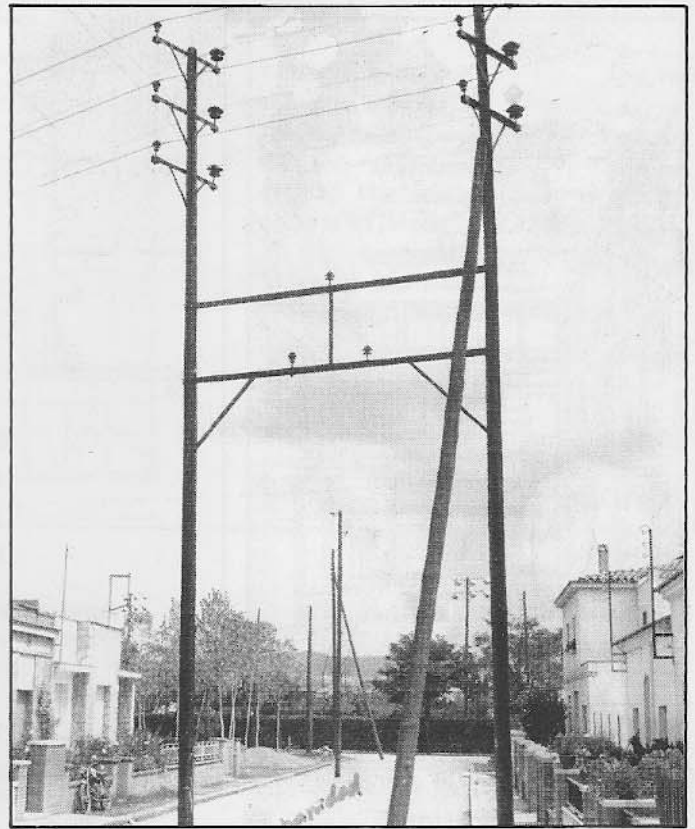
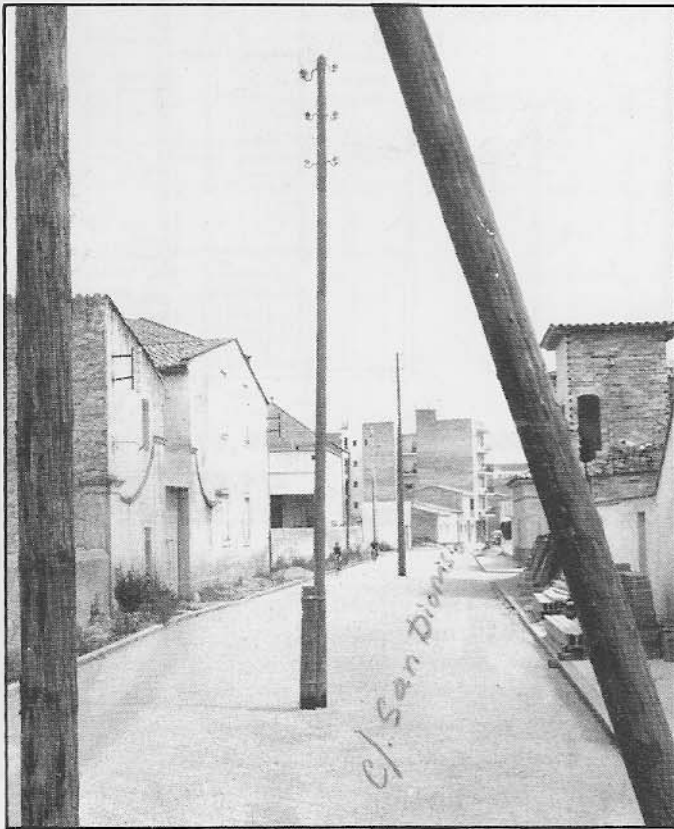
C/. Joan Maragall, s/n. (Zona Esportiva)
Telèfon 23 58 11 - SALT

Heus ací un bon embolic, aquestes imatges són del tot reals i sense cap trucatge fotogràfic. La saviesa, el bon enteniment i la llestesa de l'administració pública i de les companyies elèctriques portaven, l'estiu de 1965, a vianants i vehicles (sort que llavors no n'hi havia pas masses) a fer un joc d'habilitat per poder creuar, circular, o senzillament entrar i sortir de casa seva.

Una vegada escampada la grava i ben arreglat el carrer, s'adonaren que aquells pals, conductors de fils elèctrics, no s'hi podien pas quedar.

L'ESPIETA, pregunta: No hauria resultat més fàcil retirar els pals abans de l'execució de l'obra, o de la pavimentació?

PEP MOLLERA

«Tot és a punt per a una «GIMKANA» automobilística...
C/. de Sant Dionís 17 d'agost 1965. Fotografia: Arxiu d'Imatges Ajuntament

...O potser per un campionat de salt de perxa.
C. Pau Casals (abans «Hispanidad») 17 d'agost 1965
Fotografia: Arxiu d'Imatges Ajuntament.

Sport Garatge, s.a.
JOSEP CASALS

Reparacions
Engrassament
Neteja

Passeig Marquès de Camps, 5
Tel. 23 33 11 SALT

**Subministres
Catalunya, s.l.**

VOLVO

Camions i Autobusos

Pas. Marquès de Camps, 3 Tels. 23 33 11 23 78 83
SALT

LA TECA

JOSEP M.ª DUBÉ

ENCARREGUEU AMB ANTELACIÓ:

- Sarsueles i paelles
- Pollastres a l'ast
- Conills a l'ast
- Ànecs a l'ast
- Canelons
- Calamars a la romana
- Plats cuinats
- Tripades, cargols, etc...

EXTENS ASSORTIT DE VINS I ESPUMOSOS

Carrer Major, 9 - Tel. 23 94 79 - SALT

El «Mil.lenari de Catalunya»

En el moment d'escriure aquestes ratlles, la celebració del «Mil.lenari de Catalunya» ha arribat a un grau extrem, sobretot pel que fa als partits polítics o als cercles intel·lectuals. Que si té raó de ser o no la celebració del «Mil.lenari» (fins al segle XII no apareix el nom de Catalunya i el de catalans), que si la presidència l'ha d'ocupar el rei d'Espanya o el secretari de l'O.N.U. que si la independència pels catalans va acabar l'any 1714 amb l'ocupació de Barcelona per les tropes de Felip V, i per tant, no s'entén el que celebrem ara, etc....

Alguns diuen que això de basar-se en el fet històric que, l'any 988, el comte Borrell no va voler retre homenatge al rei franc Hug Capet, perquè aquest no l'ajudà en les seves lluites contra els musulmans d'El-Mansor, i, per tant, deixà de pagar-li tribut, no és suficient per a dir que Catalunya (com a entitat política) va ser creada ara fa mil anys.

Altres diuen que el fet que un comte, en aquest cas el de Barcelona (Ramon Borrell II) deixés de pagar tribut a un rei era signe d'independència ja que només els que són plenament sobirans no paguen tribut (senyal de servitud) a un altre superior.

Tot i les polèmiques als diaris, s'ha constituït una Comissió per celebrar «El Mil.lenari»; per tant, caldrà tenir en compte que, sens dubte, se'n parlarà molt més, se celebraran actes, col·loquis, debats....

Cal deduir de tot això la necessitat que té tot poble viu de buscar els seus orígens, la seva identitat, la seva pròpia simbologia. Aquesta, la majoria de les vegades té uns orígens foscos o mítics, són poc reals, però la tradició i la història els acaba mitificant. I els símbols es tornen essència i realitat d'un poble.

MARTÍ FITA

Presentació del llibre «HUMOR UNIVERSALT»

La recent publicació humorística de Lluís Mateu i Riera «Bugarac», fou presentada el passat dia 22, a les 8 del vespre, a la sala de la Biblioteca Municipal pel polifacètic humorista Avel·lí Artís i Gener, més conegut amb el nom de Tísner i Jordi Soler.

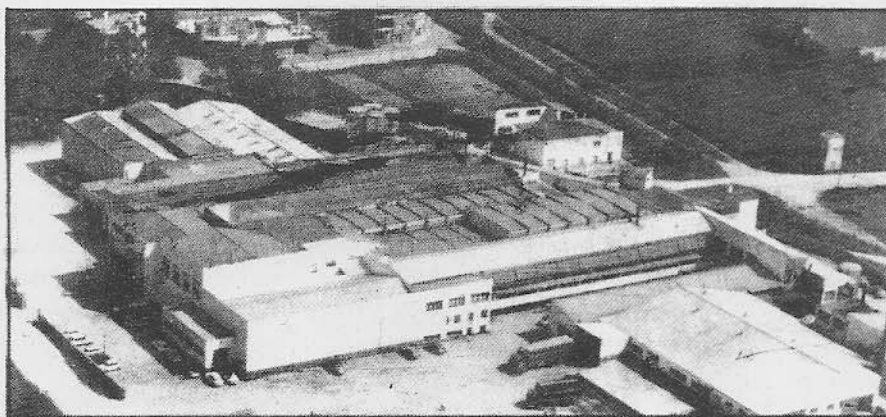
El llibre que es titula «Humor UniverSalt», s'ha pogut editar gràcies a la recopil·lació que feren Joan Boades i Toni Rusalleda dels acudits que en Bugarac edita a La Farga. També diu Miquel Berga en el pròleg del llibre: «Voldríem que aquesta edició simbolitzés el reconeixement de la comunitat als qui fan possible aquesta revista per obra i gràcia del seu esforç desinteressat». Hi podem trobar humor blanc, lleuger, i humor negre un xic més dur. «Tísner» el definia com un

llibre «amb una càrrega enorme», en el qual ningú en surt indemne i on en Lluís hi va amb mala llet». Jordi Soler, en l'epíleg del llibre, esmenta: «L'obra és senzillament extraordinària i jo vull donar-ne fe de tot cor i amb ganes».

Després de la presentació es féu un debat sobre «La cultura catalana i l'humor». Es parlà de l'humor negre i de l'absurd, d'un humor específicament català i es féu una crítica a alguns humoristes actuals...

Aprofitem per felicitar en Lluís pel seu llibre.

EVA ESCUÍN i DILMÉ
ALÍCIA VILA i TORRENT

Frigorífics del Ter, S.A.

CARNS DE PORC I BOVI
Repartiment diari

ESCORXADOR
GENERAL
FRIGORÍFIC

Sala d'especejar

Carrer Major, 419
Tel. 23 31 11
SALT

El «Mil.lenari de Catalunya»

En el moment d'escriure aquestes ratlles, la celebració del «Mil.lenari de Catalunya» ha arribat a un grau extrem, sobretot pel que fa als partits polítics o als cercles intel·lectuals. Que si té raó de ser o no la celebració del «Mil.lenari» (fins al segle XII no apareix el nom de Catalunya i el de catalans), que si la presidència l'ha d'ocupar el rei d'Espanya o el secretari de l'O.N.U. que si la independència pels catalans va acabar l'any 1714 amb l'ocupació de Barcelona per les tropes de Felip V, i per tant, no s'entén el que celebrem ara, etc....

Alguns diuen que això de basar-se en el fet històric que, l'any 988, el comte Borrell no va voler retre homenatge al rei franc Hug Capet, perquè aquest no l'ajudà en les seves lluites contra els musulmans d'El-Mansor, i, per tant, deixà de pagar-li tribut, no és suficient per a dir que Catalunya (com a entitat política) va ser creada ara fa mil anys.

Altres diuen que el fet que un comte, en aquest cas el de Barcelona (Ramon Borrell II) deixés de pagar tribut a un rei era signe d'independència ja que només els que són plenament sobirans no paguen tribut (senyal de servitud) a un altre superior.

Tot i les polèmiques als diaris, s'ha constituït una Comissió per celebrar «El Mil.lenari»; per tant, caldrà tenir en compte que, sens dubte, se'n parlarà molt més, se celebraran actes, col·loquis, debats....

Cal deduir de tot això la necessitat que té tot poble viu de buscar els seus orígens, la seva identitat, la seva pròpia simbologia. Aquesta, la majoria de les vegades té uns orígens foscos o mítics, són poc reals, però la tradició i la història els acaba mitificant. I els símbols es tornen essència i realitat d'un poble.

MARTÍ FITA

Presentació del llibre «HUMOR UNIVERSALT»

La recent publicació humorística de Lluís Mateu i Riera «Bugarac», fou presentada el passat dia 22, a les 8 del vespre, a la sala de la Biblioteca Municipal pel polifacètic humorista Avel·lí Artís i Gener, més conegut amb el nom de Tísner i Jordi Soler.

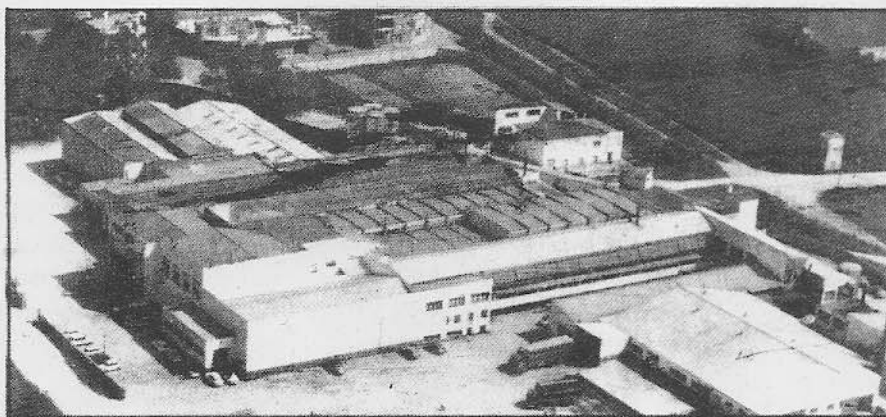
El llibre que es titula «Humor UniverSalt», s'ha pogut editar gràcies a la recopil·lació que feren Joan Boades i Toni Rusalleda dels acudits que en Bugarac edita a La Farga. També diu Miquel Berga en el pròleg del llibre: «Voldríem que aquesta edició simbolitzés el reconeixement de la comunitat als qui fan possible aquesta revista per obra i gràcia del seu esforç desinteressat». Hi podem trobar humor blanc, lleuger, i humor negre un xic més dur. «Tísner» el definia com un

llibre «amb una càrrega enorme», en el qual ningú en surt indemne i on en Lluís hi va amb mala llet». Jordi Soler, en l'epíleg del llibre, esmenta: «L'obra és senzillament extraordinària i jo vull donar-ne fe de tot cor i amb ganes».

Després de la presentació es féu un debat sobre «La cultura catalana i l'humor». Es parlà de l'humor negre i de l'absurd, d'un humor específicament català i es féu una crítica a alguns humoristes actuals...

Aprofitem per felicitar en Lluís pel seu llibre.

EVA ESCUÍN i DILMÉ
ALÍCIA VILA i TORRENT

Frigorífics del Ter, S.A.

CARNS DE PORC I BOVI
Repartiment diari

ESCORXADOR
GENERAL
FRIGORÍFIC

Sala d'especejar

Carrer Major, 419
Tel. 23 31 11
SALT

MIQUEL

Miquel Font, nascut el 16 de setembre de 1927 a Can Pasqual de Salt. Fa 31 anys que està casat amb la Dolors i tenen 4 fills, en Santi, en Narcís, en Miquel i la Lídia. Visqué una infància senzilla: anava a escola, jugava amb els amics i s'embadalia amb la torre de La Farga. Quan li preguntaven: «Maco, què vols ser de gran?, ell contestava tot cofoi: «Jo? Mecànic!» Però finalment es decidí per un tipus de treball ben diferent: el de pastisser, tot i que no és l'única activitat a la qual s'ha dedicat. Ha alternat el seu ofici amb les tasques de pintor i de cap de família. L'encant infantil que li provocava La Farga ha estat un dels motius pels quals en Miquel va decidir buscar una recepta màgica que donès un producte típic identificable amb el nostre poble, SALT

El nom de Farga dóna ara nom al «Pastís de Salt...» Un pastís que no teníem i que ve a sumar-se als d'altres pobles: les teules, els barrets de capellà, els bisbalencs...

— Com va ser, a grans trets, la seva infància?

— Va ser molt diferent de la d'ara. La meua mare em feia anar a buscar verdures a La Farga per l'establiment que teníem. Vaig anar a escola als Nacionals amb el Sr. Moreno. Recordo que una vegada va venir a buscar-me a casa perquè no volia anar a classe, em va agafar per sota l'aixella i se m'emportà com si fos una barra de pa.

Llavors vaig anar, també un temps amb les Hermanes, va venir la guerra i finalment vaig anar als Maristes de Girona. Vaig plagar als 15 o 16 anys.

— Quins són els fets més interessants o importants que recorda?

— El que recordo molt és el temps de la guerra, que vivíem en aquell hostal de la Plaça del Pi i que quan va esclatar la guerra tothom venia amb escopetes velles a casa perquè era el punt de reunió del Comitè, de la FAI, de la CNT.

També, quan s'anava a jugar al camp de futbol com el jovent d'ara....

— Des de quan exerceix?

— Des de l'edat de 16 anys, el vaig aprendre a can Busquets de Girona i llavors vaig anar a treballar per la costa, a Lloret, Palamós... També vaig estar a can Roca fins a l'edat de 29 anys, que vaig decidir casar-me i em vaig instal·lar. Engegar el negoci va costar, ja que eren temps difícils; els meus pares tenien una caseta de planta baixa i ens la varen donar. Amb els diners que havíem recollit del nostre treball a la costa vàrem poder arreglar quatre portes i posar un petit aparador.

— Com ha après l'ofici?

— Vaig començar d'aprenent rasant i netejant llauanes. Després em van començar a fer petites coses, ja que semblava, en aquell temps, que aquest ofici era un secret, no et deien la fórmula d'un pastís o braç de gitano. Sorties d'una casa i si no eres una mica llest per saber més o menys què hi posaven, anaves una mica peix.

FONT

— **Ha anat evolucionant el seu mètode de treball?**

— No, no, ha evolucionat a base de posar màquines que et faciliten el treball, la resta, l'elaboració, és el més artesà que hi pot haver.

— **És d'algun gremi?**

— Sí, funcionem de la manera que cada gremiat, que ho és qui vol, no és obligatori, paga una quota cada mes. Té els avantatges que per qualsevol cosa o problema en el treball o treballadors, o la botiga, t'assessoren. Hem format una escola...

— **És difícil combinar-la amb les tasques de pare, de pintor...?**

— No, difícil no, perquè tots els confiters tenen una mica d'artistes. Amb les mones de Pasqua has de treballar la xocolata, has de tenir iniciativa... I com que a mi ja de petit m'agradava fer caricatures i dibuixos, no m'ha estat difícil.

— **Quin és el motiu del pastís?**

— Ja feia molt de temps que sempre deien que a Salt no hi havia cap pasta que s'identifiqués amb el poble. Hi estàvem rumiant, i fins que no l'hem trobat no hem parat. Vaig tenir la idea de posar La Farga que és allargada i s'escau amb la forma del pastís. També perquè la paret de la Farga és tota de pedres i rocs i l'ametlla que hi posem ho representa.

Posant a coure la pasta dintre una gran olla.

A Miquel Font li agrada pintar. El mes de maig farà a Can Panxut una exposició... Serà la primera.....

— **Algun dels seus fills participa en l'elaboració?**

— Sí, i tant, en Narcís, que és el que portarà el negoci, jo ara em vull jubilar.

— **Passant a un altre camp artístic, quin és el motiu de la seva passió per la pintura?**

— Això no ho he pogut saber mai. Potser perquè m'agrada la natura, i sortir amb el cavallet a pintar, és un esbarjo que tinc i m'oblido de tots els problemes. És una cosa que ja hi neixes.

— **Segueix a l'hora de pintar, un estil determinat?**

— No, no en segueixo cap de determinat, però el que més pinto són paisatges, perquè m'agrada la naturalesa, marxar al camp que és allà on estic més bé. No sóc un d'aquests moderns, pinto el que veig i el que m'agrada.

— **Ha fet alguna exposició?**

— Sí, al mes de maig a Can Panxut m'han dit per fer-ne una. Abans d'aquesta cap, però havia tingut quadres exposats allà on treballava a la Costa Brava. També en tinc molts i molts d'escampats que ni tan sols sé qui els té.

— **S'havia plantejat mai dedicar-s'hi plenament?**

— No, no m'agradaria pas, perquè es un món molt difícil aquest de la pintura. Per poder-t'hi guanyar la vida has de tenir molta traça.

— **Quin artista que es dediqui a la pintura o dibuix li agrada més?**

— M'agraden més pintors d'època que moderns, jo com que ja sóc gran potser hi influeix. Velázquez i pintors així. Reconec que en Miró i en Dalí són bons pintors i tenen el seu mèrit, però....

— **Com veu Salt com a poble?**

— Molt bé, com a poble el veia més bé abans perquè tots ens coneixíem. Ara, és clar, el poble ha crescut, encara que hi ha coses com a poble, té sentiments de poble.

— **Què pensa de les entitats i de les seves activitats? Creu que ajuden a desenvolupar la cultura?**

— I tant!, tot el que sigui fer i crear coses ajuda a la cultura, això és una cosa inqüestionable, no hi ha volta de full.

— **Quin és el seu racó predilecte de Salt?**

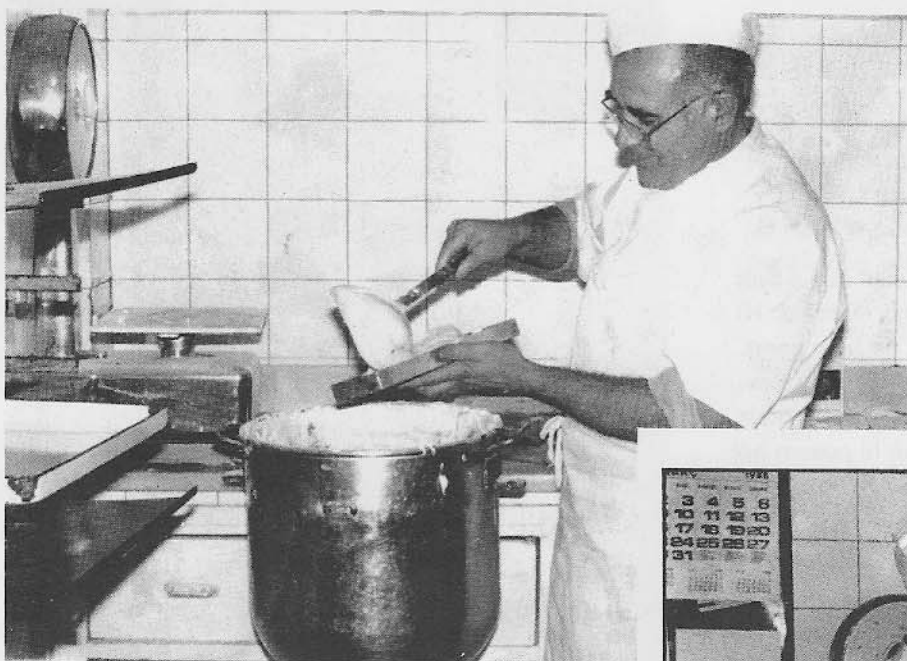
— Les Deveses i el riu, que quan èrem petits hi anàvem a banyar-nos i el coneixíem pam a pam, ara no es pot fer. Però ara que ho han començat a arreglar i veig que hi tenen interès t'hi comences a tornar a sentir bé.

— **Es dedica a alguna altra activitat, a part de pintar i fer pastissos?**

— Abans, com que sóc un aficionat a la natura, anava a muntanya de cacera. Però ara ja començo a ser una mica gran i he deixat aquestes activitats, i per això em decanto més a la pintura, que no cansa tant. Havia sigut del CES i havíem fet moltes excursions.

— **Quina és la seva major satisfacció com a pare, pastisser i saltenc?**

— Com a pare haver pogut pujar els fills tan grans com els tinc ara. Tinc uns fills que en puc estar satisfet. Com a pastisser haver arribat on sóc: més de trenta anys d'ofici i haver tingut bona clientela. Com a saltenc, estic molt content d'ésser del poble.

Tots els confiters tenim una mica d'artistes...

— **Quin és el seu mètode de treball quan tria els colors, els paisatges?**

— És inspiració meva i és la meva línia. A l'hora de pintar no poso sempre els colors que veig, sinó els colors que crec que quedaran millor, has de posar-hi imaginació.

— **Dels quadres que ha pintat, en té algun de preferit?**

— Sí, molts, en tinc de quan tenia 15 o 16 anys, estan molt mal fets però m'agraden perquè són d'aquella època quan començava. Però tots són bonics.

El pastís ja està fet... Ara cal posar-lo dins la capsa.

EVA ESCUÍN i DILMÉ – ALÍCIA VILA i TORRENT

L'ACUDIT FOLL

LA VIDA AMB HUMOR

La sanitat avui

Hi ha dies en què l'humor se'n va a can pistras. Són els dies en què no et trobes bé i has d'anar a fer cua a l'ambulatori de la Seguret Social, si és que no tens prou diners per anar a la consulta d'un metge de confiança.

Això de la medicina ha canviat molt. A la que et poses en mans d'un metge, no et pots escapar d'un parell d'anàlisis, alguna radiografia, un possible «scanner», una punció. Això si no t'has d'enfrontar amb la temuda paraula biòpsia.

Abans et deixaven morir en pau i et cuidaven en pau. Un xarop, tres o quatre cataplasmes, unes píndoles dolces... i apa! Abans, hom covava el refredat suant i prenent «bafos» d'eucaliptus. Ara tothom s'automedica amb productes que et deixen la gola seca i el nas vermell, amb productes que no et deixen dormir o que et fan dormir massa; amb productes que te'ls trobes a l'estómac i que et fan passar una mala nit. Receptes i més receptes, píndoles i més píndoles, injeccions i més injeccions, propaganda i més propaganda.

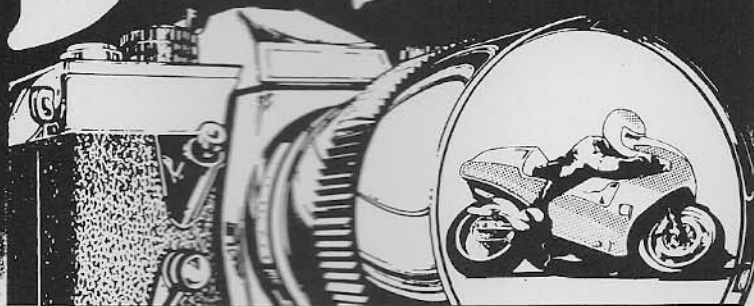
Un metge i el seu estol d'ajudants visitaven els ingressats de la secció X de l'hospital Z. Dossiers, gràfiques, aparells... Al davant de la concurrència, un vellet de cara pàl·lida i ulls enfonsats. El doctor: «Miri, senyor tal, li farem un «scanner», i segurament que podrem intervenir amb moltes garanties d'èxit. Les estadístiques diuen que un elevat tant per cent surt bé. No s'esveri i ho deixi a les nostres mans». El vellet: «Tant li costa, doctor, de dir-me que estic fotut i que tinc un peu a l'altre barri? No s'esveri vostè. Jo ja fa dies queestic preparat i sé que m'haig de morir».

Es dur acceptar la mort. Però és més dur encara no voler acceptar-la. Diuen que, en un convent de fa molts anys, hom repetia, cada dia, aquest diàleg: «Morir debemos». «Ya lo sabemos». Diuen que un dia va ingressar un català. I, quan va arribar l'hora del diàleg, la cosa va anar així: «Morir debemos». «Què hi fotaremos!» Diuen que el realisme catalanesc va fer canviar els esquemes del convent: «Se non è vero, è ben trovato», com diuen els italians.

Hi ha un fet irreversible que és la mort. I la medicina, per ara, no ha pogut evitar-la. Aquesta és la qüestió de la sanitat. Salvat aquest principi, que sigui lloada i benvinguda la medicina moderna.

1r Concurs Diapo-Moto

Salt - juny 1988

BASES

PARTICIPANTS: Tots els afeccionats a la fotografia.

TEMA: "El món de la moto"

OBRES: Un màxim de tres diapositives per concursant.

FORMAT: Pas universal muntat en marquet de 5 x 5

IDENTIFICACIÓ: Caldrà indicar el títol de l'obra i el lema de l'autor en el marquet, dins un sobre tancat hi haurà el nom, adreça i telèfon. A l'obra s'indicarà el lema de l'autor.

DRETS D'INSCRIPCIÓ: Gratuït per a tothom.

TRAMESES: Apartat de correus, 34 - 17190 SALT (Girona) o Sr. Josep Crescenti, c. Sant Roma, 27 17190 SALT

TERMINI D'ADMISSIÓ: 8 de juny de 1988

VEREDICTE: Serà públic, l'11 de juny de 1988, a les 8 del vespre als locals del "Mas Mota" (Can Mericana Seca) de Salt.

JURAT: Estarà format per persones de reconeguda vàlua.

PREMIS: Premi d'honor, TROFEU EXCLUSIU 1r, 2n i 3r premis, TROFEU Possibilitat d'accésits. TROFEU a la millor diapositiva d'un soci de I.A.F.S.S. que no hagi obtingut cap altre premi.

LLIURAMENT DELS PREMIS: El 18 de juny a 1/4 de 8 del vespre, a la Casa de Cultura "Les Bernardes". Es farà una projecció de les diapositives premiades i una selecció de les millors.

Organitza i patrocina

Amb el suport de
Ajuntament de
SALT

NOTES: Cada concursant només podrà obtenir un premi. Les obres premiades restaran propietat de I.A.F.S.S. La qual es reserva el dret de publicar-les sense autorització expressa de l'autor. Qualsevol punt no previst serà resolt per la Comissió Organitzadora.